

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/84/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122419534
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:6122419534.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudcov: Mgr. Jozef Mačej a Mgr. Matúš Staríček v právnej veci žalobcu: Marián Galbavý, advokátska kancelária s.r.o., IČO 51 436 108, so sídlom Kapitulská 448/6, Trnava, proti žalovanému: A. B., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, A., toho času Ústav na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, so sídlom Gucmanova 670, Leopoldov, o zaplatenie 2.724,63 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 11C/53/2022-137 zo dňa 6. júla 2023 vo výrokoch I., III., takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. potvrdzuje.

II. Žalobca má nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.194,78 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.194,78 eura od 05.10.2022 do zaplatenia, a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol, výrokom III. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62 %.

2. Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 488, § 489, § 494, § 724, § 725, § 730 ods. 1, 2, § 732, § 853 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, § 54 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 48 ods. 1, § 563, § 517 ods. 2, § 580 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1998 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 18 ods. 1, 2, 4, 5, § 22 ods. 3, 4, § 24 ods. 1, 2, 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, § 1 ods. 1, 2, § 2 ods. 1, 2, 3, § 12 ods. 1, 3, § 14 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, § 16 ods. 3, 4, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, § 255 ods. 2, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku vo veci samej vychádzal zo skutkových zistení, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytovaní právnych služieb, pričom žalobca ako advokát zastupoval žalovaného ako obvineného v trestnej veci v období od 10.2.2022 do 22.2.2022. Žalobca a žalovaný sa v čl. II Zmluvy o poskytovaní právnych služieb dohodli na odmene v zmysle Vstupného formuláru klienta tvoriaceho prílohu zmluvy, ktorý formulár žalovaný aj podpísal. Vo formulári sa strany dohodli na aplikácii sadzby podľa znenia vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., pričom sa zároveň dohodli na tom, že sa vylúči použitie § 1 ods. 4 uvedenej vyhlášky. Zo zmluvy vyplynula dohoda strán o výške zálohy 10.000 eur, ktorá záloha nebola zo strany žalovaného ani sčasti zložená. Žalovaný peňažný

záväzok včas a riadne nespľnil. Žalovaný sa od 10.2.2022 až doposiaľ nachádza vo väzbe. Žalovaný sa preukázateľne mohol dozvedieť o uplatnení si odmeny za poskytnuté právne služby žalobcom až v priebehu tohto civilného sporového konania, a to najskôr doručením mu žaloby, ktorá mu bola zo strany pomínacieho súdu doručená dňa 3.10.2022.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku vo veci samej tým, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Žalobcovi ako advokátskej kancelárii vzniklo právo na odmenu za obstaranie záležitosti, t. j. za zastupovanie žalovaného v trestnej veci, a to v momente ukončenia právneho zastúpenia. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že sa strany dohodli na odmene vo výške 800 eur, bolo povinnosťou žalovaného predložiť alebo označiť dôkaz na preukázanie takejto dohody. Žalovaný žiaden dôkaz o dohode o odmene 800 eur nepredložil, ani neoznačil, čím neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia. Žalobca správne vyúčtoval žalovanému odmenu za právne služby podľa ustanovení § 12 a § 14 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., teda ako tarifnú odmenu. Súd prvej inštancie považoval za odôvodnenú odmenu a režijné paušály pri nasledovných úkonoch právnej služby a v nasledovnej výške: 1. úkon dňa 10.2.2022 - Prevzatie obhajoby (Úvodná porada s klientom) - 193,83 eur + režijný paušál 11,63 eur; 2. úkon dňa 10.2.2022 - Účasť na úkone (Účasť na domovej prehliadke) - 193,83 eur + režijný paušál 11,63 eur; 3. úkon dňa 10.2.2022 - Účasť na úkone (Účasť na výsluchu obvineného 17:35-17:45) - 193,83 eur + režijný paušál 11,63 eur; 4. úkon dňa 10.2.2022 - Účasť na úkone (Účasť na výsluchu svedkov 18:00-20:30) - 387,66 eur + režijný paušál 11,63 eur; 5. úkon dňa 11.2.2022 - Účasť na úkone (Účasť na výsluchu obvineného pred rozhodnutím o väzbe) - 193,83 eur + režijný paušál 11,63 eur; 6. úkon dňa 14.2.2022 - Písomné podanie vo veci samej (Sťažnosť voči uzneseniu o vzatí do väzby) - 193,83 eur + režijný paušál 11,63 eur; 7. úkon dňa 21.2.2022 - Písomné podanie vo veci samej (Vypracovanie odôvodnenia sťažnosti voči uzneseniu o vzatí do väzby) - 193,83 eur + režijný paušál 11,63 eur; 8. úkon dňa 22.2.2022 - Ďalšia porada s klientom (K možnostiam obhajoby po vzatí do väzby) - 129,22 eur + režijný paušál 11,63 eur; ako aj cestovné výdavky (52 km, zameškaný čas) dňa 22.2.2022 (Cesta TT - ÚVV Leopoldov a späť; 2x 26 km; spotreba 8,2 l/100 km; cena PHM 1,710 eur/l; amortizácia = 0,193 eur/km) - 56,08 eur, teda celkom vo výške 1.828,98 eur + 20% DPH, spolu 2.194,78 eur. Žalobca vzhľadom na zastupovanie žalovaného od 10.2.2022 vedel, že žalovaný sa nachádza vo väzbe v ÚVV Leopoldov, a preto zasielanie zásielok žalovanému na adresu trvalého bydliska považoval súd prvej inštancie za rozporné s dobrými mravmi. Žalobcovi vznikol nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny i úrok z omeškania. Žalovaný bol žalobcom na plnenie preukázateľne vyzvaný až doručením žaloby dňa 3.10.2022, bol teda povinný plniť deň po doručení žaloby, t. j. dňa 4.10.2022, pričom do omeškania sa dostal nasledujúci deň, t. j. dňa 5.10.2022, od ktorého dátumu súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.194,78 eur do zaplatenia.

5. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62 %, keď žalobcovi bola z uplatnenej istiny 2.724,63 eur s príslušenstvom priznaná suma 2.194,78 eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 81 % a hrubý úspech žalovaného 19 %, teda konečný čistý úspech žalobcu je 62 % (81 - 19).

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie označenom v záhlaví vo výrokoch I., III. podal odvolanie žalovaný v spojení s doplnením odvolania. Žalovaný uviedol, že nesúhlasí s výškou sumy 2.194,78 eur z dôvodu, že vo fáze pred vyšetrovateľom bola ústne dohodnutá s pánom E. na počítačové úkony suma 800 eur. Aj ústna dohoda je dohoda a nemusí byť podložená, nakoľko sa zmluvné strany dohodli o výške odmeny, ktorá mala byť 800 eur na úkony pred vyšetrovateľom. Môže byť, že podpísal vstupný formulár o tarifnej odmene, ale v tej chvíli bol v psychickej nepohode – traume. Žalovaný namietal náhradu trov konania žalobcovi, nakoľko žalobca si nespľnil riadne doručenie žalovanému faktúry za poskytnuté služby a pokiaľ by mu bola doručená faktúra, bol by ju komunikoval so žalobcom a nemuselo prísť k tomuto sporu. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie.

7. K odvolaniu žalovaného v spojení s doplnením odvolania sa vyjadril žalobca. Žalobca uviedol, že žalovaný v prvoinstančnom konaní neuplatnil prostriedky procesnej obrany a procesného útoku včas, odvolanie žalovaného sa javí ako účelové, žalovaný podaním odvolania spôsobuje iba zbytočné obštrukcie v konaní. Je to práve žalovaný, ktorý zapríčinil súdny spor a neuhradil žalobcovi vyúčtovanú odmenu za poskytnutie právnych služieb. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu ústnej dohody medzi stranami sporu. Žalovaný v odvolaní uviedol nové tvrdenia, ktoré

doposiaľ súdu neuviedol, aj keď mu preukázateľne boli dávno známe. Tvrdenia o údajnej traume žalovaného sú účelové a nepravdivé a súd by na tieto vyjadrenia ani nemal prihliadať. Žalobca žiadal, aby odvolací súd odvolanie žalovaného v spojení s doplnením odvolania odmietol ako nedôvodné a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

8. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu v spojení s doplnením odvolania sa vyjadril žalovaný. Žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie sám nepriznal sumu, ktorej sa dožaduje žalobca a žalobca nemá nárok ani na to, čo mu priznal súd prvej inštancie. Žalobca úmyselne nezaslal faktúru na adresu, o ktorej vedel, kde sa žalovaný nachádza. Tento súdny spor zapríčinil len a len žalobca. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno v argumentácií, že nebola ústna dohoda medzi žalovaným a advokátom E.. Tvrdenie žalobcu, že takáto dohoda je zo strany žalovaného nepreukázaná, je takisto nepreukázaná zo strany žalobcu. Žalobca vo svojom vyjadrení len klame a zavádza súd, aby sa mohol nedôvodne a rýchlo obohatiť na úkor osoby. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd zamietol návrh žalobcu o zaplatenie požadovanej sumy ako nedôvodný, nakoľko žalobca nemá nárok na výšku takejto odmeny a aby aj trovy konania boli na ťarchu žalobcu, nakoľko zapríčinil tento súdny spor.

9. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu v spojení s doplnením odvolania sa vyjadril žalobca. Žalobca uviedol, že žalovaný vo vyjadrení popiera objektívne skutočnosti, na základe ktorých súd prvej inštancie rozhodol v uvedenej právnej veci. Tvrdenia žalovaného vo vyjadrení sa teda nezakladajú na pravde. V Žiadosti zo dňa 26.5.2023 žalovaný nenavrhoval súdu prvej inštancie žiadne ďalšie dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia. Žalovaný dobrovoľne požiadal súd prvej inštancie o konanie v jeho neprítomnosti a jeho procesnú pasivitu nemožno dávať za vinu žalobcovi, ani súdu. Žalovaný vo vyjadrení spochybňuje svoje návrhy a vlastnú procesnú stratégiu, čo je úplne nelogické a účelové. Súd prvej inštancie sa v rozsudku dostatočne vysporiadal s opakovanými námietkami žalovaného ohľadom doručovania faktúr. Spornosť nároku žalobcu nemôže žalovaný svojvoľne odvodzovať iba od opakovane namietaného doručovania dokumentov, s ktorým sa súd prvej inštancie už vysporiadal. Žalovaný sa nesprávne domnieva, že žalobca je povinný súdu preukazovať neexistenciu tvrdení žalovaného, konkrétne spochybňovanie tvrdení žalovaného o existencii ústnej dohody medzi ním a F. A. E.. Je to práve žalovaný, ktorý neuniesol dôkazné bremeno a nenavrhoval vykonanie ďalších dôkazov včas. Žalovaný sa zrejme domnieval, že súd bude suplovať jeho procesnú aktivitu v súdnom konaní a vykoná dôkazy, ktoré žalovaný nikdy nenavrhoval. Aj keď sa žalovaný domnieva, že jeho tvrdenia sú overené, bol zo zákona povinný ich súdu uviesť už v rámci vykonávaného dokazovania, nie v odvolaní voči rozsudku. Tvrdenie o zlom psychickom stave žalovaného je účelové, nakoľko žalovaný spochybňuje riadne podpísanú zmluvnú dokumentáciu existenciou tzv. ústnej dohody medzi ním a F. A. E., ktorej existenciu nepreukázal. Žalovaný sa teda nemôže nedôvodne spoliehať na to, že každý ním navrhnutý dôkaz bude súd skúmať aj po vydaní uznesenia o skončení dokazovania. Postoj žalovaného v prejednávanej veci je nepredvídateľný a účelový. Žalobca zotrval na svojom odvolacom návrhu.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku v spojení s § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

11. Podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Ustanovením § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd je zároveň povinný vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami v odvolaní, pričom za podstatný argument je potrebné považovať taký argument, ktorý má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania môže priniesť priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa.

13. Predmetom konania je požiadavka žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 2.724,63 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.557,63 eur od 19.3.2022 do zaplatenia. Súd prvej inštancie výrokom I. preskúmaného rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.194,78 eur s príslušenstvom, už právoplatným výrokom II. preskúmaného rozsudku žalobu vo zvyšku zamietol (§ 367 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku) a výrokom III. preskúmaného rozsudku priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62 %. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovaného je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne žalobe v časti o zaplatenie sumy 2.194,78 eur s príslušenstvom vyhovel.

14. Žalovaný podal odvolanie (posúdiac ho podľa obsahu v zmysle § 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku) z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku.

15. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Žalovaný v odvolaní vyjadril nesúhlas s rozsudkom súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku z dvoch dôvodov, a to že odmena bola dohodnutá na sumu 800 eur a vstupný formulár o tarifnej odmene podpísal v psychickej nepohode – traume.

18. Odvolací súd v zmysle ustanovení § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré žalovaný uvádzal v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v preskúmanom rozsudku, pričom rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

19. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel

k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

20. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnený a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Rozsudok súdu prvej inštancie dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s podanou žalobou. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, zistený po náležite vykonanom dokazovaní a vysporiadal sa aj so všetkými pre vec rozhodujúcimi argumentmi strán. Pritom sa odvolal na konkrétne právne predpisy, ktoré správne aplikoval na prejednávaný spor. Zo zisteného skutkového stavu teda vyvodil správny právny záver o opodstatnenosti nároku žalobcu na zaplatenie sumy 2.194,78 eur s príslušenstvom. Samotný fakt, že sa žalovaný s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne.

21. V prejednáanej veci bola spornou a odvolaním žalovaného nastolenou otázkou existencie dohody o zmluvnej odmene vo výške 800 eur za úkony pred vyšetrovateľom. K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam ohľadne ústnej dohody o výške odmeny za úkony pred vyšetrovateľom, odvolací súd uvádza, že závery súdu prvej inštancie o tejto otázke považuje za dostatočné. Pokiaľ ide o neunesenie dôkazného bremena žalovaným, tu k záverom súdu prvej inštancie ťažko niečo dodať. Vo vzťahu k tejto argumentácii žalovaného je nutné konštatovať v zhode so súdom prvej inštancie, že tvrdenie žalovaného o existencii dohody o zmluvnej odmene vo výške 800 eur za úkony pred vyšetrovateľom nebolo preukázané a odvolací súd poukazuje na odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie v odsekoch 56., 57., v ktorých sú uvedené výsledky vykonaného dokazovania o tejto otázke a závery z nich plynúce.

22. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane tej – ktorej strany treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. V prejednávanom prípade to znamená, že od žalobcu nemožno požadovať, aby preukazoval, že nebola ústna dohoda o výške zmluvnej odmeny, ako mylne opakované namietal žalovaný v priebehu odvolacieho konania a je na žalovanom, aby preukazoval svoje tvrdenia o existencii ústnej dohody o zmluvnej odmene. Žalovaný však na preukázanie tohto svojho tvrdenia nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Správne preto súd prvej inštancie postupoval, keď v prejednávanom prípade pre určenie spornej odmeny advokáta postupoval podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

23. Odvolací súd ďalej uvádza, že žalovaný v odvolaní argumentoval tvrdeniami o tom, že Vstupný formulár klienta k Zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 10.2.2022 podpísal v psychickej nepohode – traume, pričom takéto tvrdenie v konaní pred súdom prvej inštancie nepoužil. Je nesporné, že žalovaný v odvolacom konaní v rámci procesnej obrany uskutočnil nové skutkové tvrdenie, avšak novoty v odvolacom konaní sú prípustné len zo zákonom taxatívne vymedzených dôvodov.

24. Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

25. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Strany sporu

mali totiž v priebehu konania pred súdom prvej inštancie niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a súdom prvej inštancie boli poučené o sudcovskej koncentrácii konania. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je preto prípustná len v prípade taxatívne stanovených výnimiek, ktorými sú skutočnosti poukazujúce na nedostatok podmienok konania, na vylúčenie sudcu alebo na nesprávne obsadenia súdu, na vady konania, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej alebo ktoré odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť pred súdom prvej inštancie. Žalovaný pritom žiadne takéto dôkazy nepredložil a ani netvrdil, že jeho prostriedky procesnej obrany spočívajúce v novom skutkovom tvrdení z nejakých dôvodov nemohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie. Keďže zákonom predpísané predpoklady pre úspešné uplatnenie novôt v odvolacom konaní neboli splnené, odvolací súd na predmetné skutkové tvrdenia žalovaného nemohol prihliadnuť. Vychádzal preto len z výsledkov z dokazovania vykonaného v konaní pred súdom prvej inštancie.

26. Napokon žalovaný v odvolaní namietal aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania z dôvodu, že žalobca mu riadne nedoručil faktúru za poskytnuté služby, nakoľko sa chcel vyhnúť námietkam fakturácie, preto sám žalobca zavinil kauzu v snahe obohatiť sa na úkor žalovaného.

27. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci (zásada úspechu za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konanie, ktorá je premietnutá v ustanovení § 255 Civilného sporového poriadku ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania, pričom úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada zodpovednosti za výsledok sporu sa uplatní tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Súd prvej inštancie vo vzťahu k obrane žalovaného o nedoručení mu faktúry za poskytnuté služby vyvodil ten záver, že do omeškania so zaplatením odmeny za poskytnuté právne služby sa žalovaný dostal až deň po doručení žaloby vo veci a práve z tohto dôvodu priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania až odo dňa 5.10.2022. (ods. 68., 69., 70., 71., 72. rozsudku súdu prvej inštancie). Uvedená obranu žalovaného tak súd prvej inštancie vzal do úvahy pri rozhodovaní o opodstatnenosti nároku žalobcu vo veci samej. Preto je odvolací súd toho názoru, že nemôže byť i dôvodom na zbavenie povinnosti žalovaného zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi podľa pomeru úspechu vo veci samej. Žalovaný žiadnym relevantným spôsobom správnosť výroku III. o náhrade trov konania v rozsudku súdu prvej inštancie vychádzajúceho z tzv. zásady za výsledok sporu (pri pomernom rozdelení náhrady trov konania podľa úspechu a neúspechu procesných strán) nespochybnil, a preto nie je jeho odvolacia argumentácia opodstatnená. Žalovaný odmieta prevziať zodpovednosť za výsledok sporu, a preto samotná skutočnosť, že faktúra za poskytnuté služby nebola žalovanému doručená, majúca nanajvýš vplyv vo vzťahu k omeškaniu žalovaného, nie je takýmto dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi. Bez pochybností tak v prípade čiastočného úspechu vo veci správne súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62 %.

28. V súvislosti s prejavom nespokojnosti žalovaného s preskúmaným rozsudkom odvolací súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, podľa ktorej nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (napr. II. ÚS 4/97, II. ÚS 3/97). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti (napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05, I. ÚS 140/2017). Odvolacie námietky žalovaného ohľadne nesprávnych skutkových a právnych záverov konštatovaných súdom prvej inštancie vyhodnotil odvolací súd za nenáležité.

29. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalovaným nie sú naplnené.

30. S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správne skutkové závery, na ktoré aplikoval správnu právnu úpravu, dostatočne sa vypořiadal s námietkami uvádzanými žalovaným v konaní pred súdom prvej inštancie a zopakovaných v odvolaní, preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., III. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

31. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

32. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).